

Maria Winiarek – cykl prac „Portret podwójny”

Na cykl „Portret podwójny” składa się 6 obrazów. Wiszą one na białej ścianie. Obrazy nie tworzą równych linii, są rozmieszczone nieregularnie. Obrazy mają układ poziomy i wymiary 60 centymetrów szerokości i 50 wysokości. Są namalowane farbami akrylowymi na płótnach bawełnianych. Nie są oprawione. Na wszystkich obrazach są portrety tej samej osoby. Na każdym płótnie znajdują się jakby dwa obrazy. Jeden – po prawej stronie w normalnym położeniu i drugi po lewej umieszczony „do góry nogami”. Każde płótno można więc zawiesić odwrotnie, zmieniając położenie poszczególnych portretów. Wszystkie portrety mają ten sam zarys – wyraźny kontur twarzy, brwi, oczu, nosa i ust. Każda twarz jest uchwycona w półprofilu – jest lekko zwrócona w swoją prawą stronę. Twarz zajmuje mniej więcej jedną trzecią wysokości płótna. Portrety kończą się na wysokości obojczyka postaci. Widoczny jest niewielki fragment ubrania – bluzki z płytkim dekoltem w kształcie litery „V”. Kształt twarzy jest owalny, nieco pociągły. Czoło niezbyt wysokie. Oczy są nieduże, mają kształt migdała. Nos jest dość wyrazisty i duży. Usta są pełne, górna warga nieco szersza z mocno zarysowanym łukiem kupidyna.

Obrazy, a także poszczególne portrety różnią się kolorystyką, kształtem włosów, pojawiającymi się na niektórych akcesoriach. Czasami na portrecie znajduje się opaska, kolczyk czy inny dodatkowy element. Niektóre portrety są dużo bardziej abstrakcyjne niż inne. Opiszemy tu dwa obrazy wiszące na skrajach kompozycji, po prawej i po lewej stronie.

Portret po lewej stronie ściany. Prawa połówka płótna ma czerwono - bordowe, mocne tło. Postać ma fryzurę na pazia, z krótką równą grzywką. Kolor włosów przechodzi z czarnego, przed bordo do czerwieni – miejscami fryzura zlewa się z tłem. Rozmyta czerwień pojawia się też na górnej części twarzy – okala oczy i brwi. Te nie są wypełnione kolorem. Na dolnej wardze pojawia się niebieskie pociągnięcie pędzla. Lewa strona obrazu, ta do góry nogami, ma żółte tło. Kontury twarzy są granatowe a sama twarz ma odcień złamanej bieli. Włosy są krótkie albo spięte z tyłu, czarne z widocznymi pociągnięciami pędzla. Zarys brwi wypełniono rozmytym niebieskim. Lekko błękitne jest również tęczęwka i źrenica oka. Pod oczami są żółte cienie, przypominają łzy w chwili tuż przed spłynięciem po twarzy. Żółty cień pojawia się także po prawej stronie dolnej wargi i po lewej stronie szyi. W lewym uchu postaci jest kolczyk. Podłużny ciemnogrnatowy prostokąt, w jego zarysie mniejszy w żółtym kolorze. Na żółtym tle umieszczono pionowo napis „cukier”.

Portret po prawej stronie ściany. Prawa połówka obrazu jest w bardzo ciemnej tonacji. W górnej części, jakby zamiast włosów, granatowo czarne tło pokryte małymi kropkami w niebieskich odcieniach. Kojarzy się z widokiem rozgwieżdżonego nieba. Poniżej czarnogranatowe tło, zlewa się z bluzką. Większa część twarzy jest jasna. Jednak jej górna część - od górnej krawędzi prawej brwi łukiem w dół i pod lewym okiem - jest turkusowa. Nad lewym okiem aż do brwi jest fragment niebieski. Błękitne są także tęczęwki oczu. Druga połowa obrazu jest w odcieniu zgaszonego malinowego różu - zarówno tło jak i twarz i włosy. Kontury twarzy i włosów namalowano jasnymi, pastelowymi kolorami. Włosy długością sięgają linii ramion. Fryzura jest bujna wychodzi poza kadr obrazu. Linie rysujące włosy są zygzakowate, jest ich wiele, tworzą jakby kolejne warstwy. Tło powyżej włosów jest pomalowane w niebieski wzór, wygląda jak zrobiony pojedynczymi dotknięciami pędzla. Podobny wzór ale w kolorze żółtym pojawia się wzdłuż linii włosów od wysokości oczu w dół. Wystawę można zwiedzać do końca roku.